Systemy Wspomagania Decyzji		
Porównanie Metod Wielokryterialnej Analizy Decyzji Opartych o Punkty Odniesienia		
Wydział	Kierunek	Rok
EAlilB	Automatyka i Robo	tyka III

Spis treści:

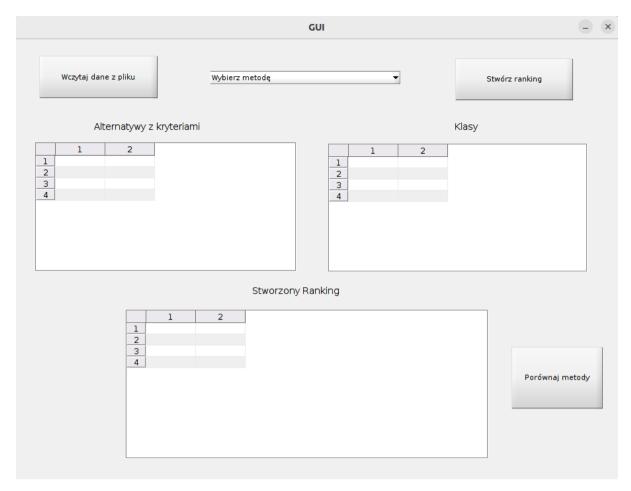
- 1. Wstęp
- 2. Opis programu
- 3. Opis Algorytmów
- 4. Testowanie
- 5. Podsumowanie i wnioski

Wstęp:

Celem niniejszego sprawozdania jest przedstawienie wyników przeprowadzonych ćwiczeń laboratoryjnych dotyczących metod optymalizacji wielokryterialnej w kontekście zastosowań w systemach wspomagania decyzji (SWD). W ramach zajęć skupiono się na implementacji, testowaniu oraz analizie skuteczności wybranych metod optymalizacyjnych, takich jak TOPSIS, RSM czy SP-CS, z zastosowaniem dostarczonych danych decyzyjnych oraz odpowiednich narzędzi programistycznych.

Opis programu:

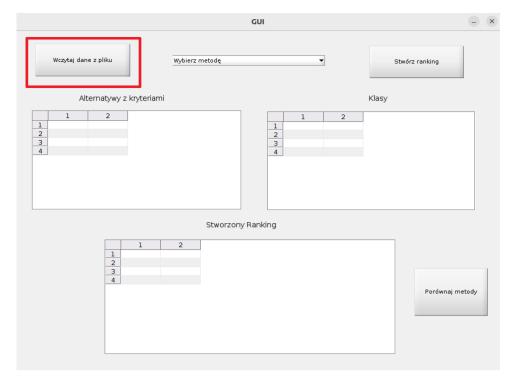
Program składa się z intuicyjnego graficznego interfejsu użytkownika (GUI) oraz pięciu zaawansowanych algorytmów, które implementują różne podejścia do wielokryterialnej analizy decyzji. Interfejs graficzny odgrywa kluczową rolę, umożliwiając użytkownikowi wygodną i efektywną obsługę programu. Dzięki niemu użytkownik ma łatwy dostęp do wszystkich funkcji, takich jak importowanie danych w formacie Excel (.xlsx), wybór jednego z pięciu dostępnych algorytmów do tworzenia rankingu oraz prezentacja wyników w czytelnej i uporządkowanej formie. Program zapewnia kompleksowe wsparcie w procesie podejmowania decyzji, łącząc zaawansowane możliwości analityczne z prostotą obsługi.

Rys.1 Panel graficzny użytkownika

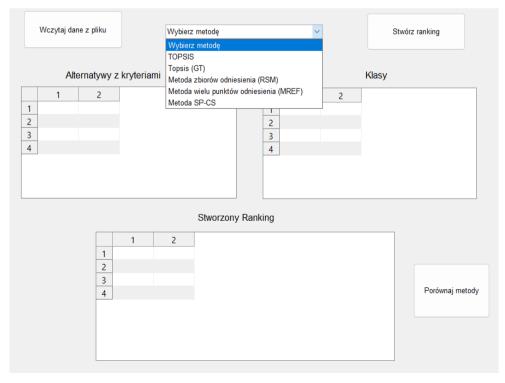
Interfejs użytkownika programu został podzielony na kilka głównych sekcji, co zapewnia przejrzystość oraz intuicyjność obsługi. Taki układ pozwala użytkownikowi w łatwy sposób korzystać z dostępnych funkcji i przeprowadzać analizy wielokryterialne. Poniżej przedstawiono krótkie opisy poszczególnych sekcji interfejsu.

Sekcja Importu Danych umożliwia użytkownikowi wczytanie danych wejściowych z pliku w formacie Excel (.xlsx). Dzięki temu użytkownik może w prosty sposób zaimportować dane, takie jak alternatywy oraz kryteria, które będą podstawą analizy. Funkcja ta eliminuje konieczność ręcznego wprowadzania dużej ilości danych, co znacząco przyspiesza pracę i redukuje ryzyko błędów. Dodatkowo pozwala na łatwe wprowadzenie danych w przejrzystej i ustrukturyzowanej formie, co ułatwia dalsze etapy analizy.

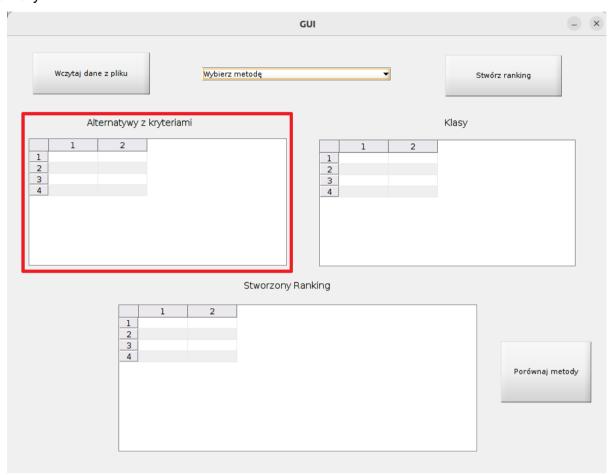
Rys.2 Sekcja Importu Danych

Wybór Metody i Generowanie Rankingu pozwala na wskazanie jednego z pięciu dostępnych algorytmów analizy wielokryterialnej oraz wygenerowanie wynikowego rankingu. W tej części interfejsu użytkownik korzysta z rozwijanego menu, aby wybrać metodę analizy najlepiej dopasowaną do charakteru problemu. Po dokonaniu wyboru wystarczy kliknąć przycisk "Stwórz ranking", aby uruchomić algorytm i uzyskać uszeregowanie alternatyw na podstawie wybranej metody. Ta sekcja upraszcza proces podejmowania decyzji i umożliwia szybkie uzyskanie wyników.

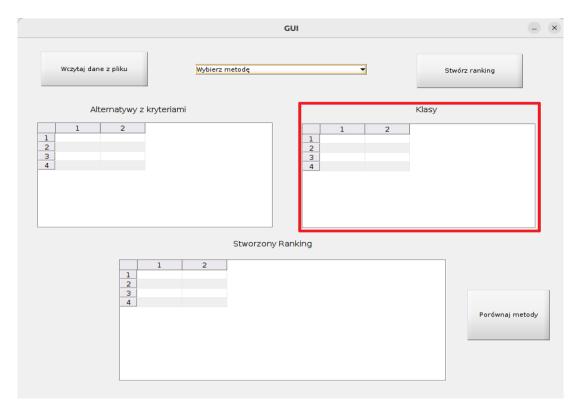
Rys. 3 Sekcja wyboru metody

Tabela Alternatyw z Kryteriami stanowi wizualizację danych wejściowych. W tej tabeli użytkownik może zobaczyć alternatywy oraz odpowiadające im wartości kryteriów, co pozwala na lepsze zrozumienie danych i ich wpływu na analizę. Tabela ta pełni funkcję przeglądową, umożliwiając użytkownikowi upewnienie się, że dane zostały załadowane poprawnie i zgodnie z założeniami analizy. Przejrzysty układ ułatwia interpretację i porównanie poszczególnych alternatyw.

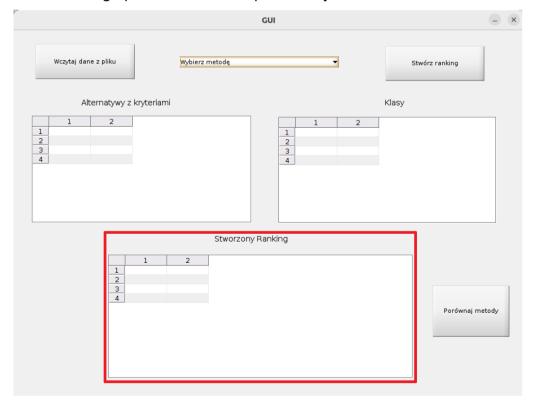
Rys.4 Sekcja Alternatyw z Kryteriami

Sekcja Klasy, która umożliwia przyporządkowanie alternatyw do odpowiednich kategorii. W tej części użytkownik może przeglądać grupowanie alternatyw na podstawie określonych kryteriów. Funkcja ta jest przydatna w analizach, gdzie istotne jest wyróżnienie określonych klas lub grup, co pozwala na bardziej szczegółowe wnioskowanie.

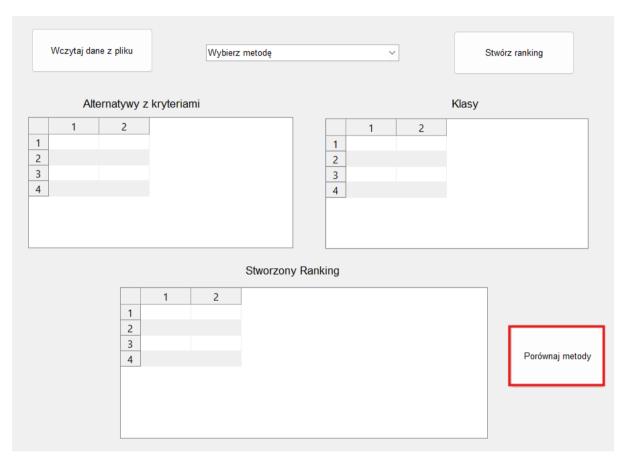
Rys.5 Sekcja Klas

W **Sekcji Wyników** prezentowany jest stworzony ranking. W tej tabeli użytkownik widzi uporządkowane alternatywy wraz z ich pozycjami wynikającymi z wybranej metody analizy. Dzięki temu możliwe jest szybkie porównanie alternatyw i podjęcie decyzji na podstawie uzyskanych wyników. Przejrzysty układ tabeli ułatwia interpretację oraz umożliwia eksport wyników w celu dalszego przetwarzania lub prezentacji.

Rys.6 Sekcja Wyników

Przycisk "Porównaj metody" w aplikacji służy do analizy porównawczej wyników uzyskiwanych przy zastosowaniu różnych metod decyzyjnych na tych samych danych wejściowych. Po jego naciśnięciu następuje pobranie danych z tabeli wejściowej "Alternatywy z kryteriami". Dane te reprezentują różne alternatywy oceniane według określonych kryteriów. Następnie aplikacja wykonuje obliczenia przy użyciu metod decyzyjnych, takich jak Topsis (GT), RSM, MREF, SP-CS oraz klasyczny TOPSIS. Każda z tych metod przetwarza dane zgodnie z przypisanymi wagami i typami kryteriów. Wynikiem działania każdej metody jest ranking alternatyw, który jest następnie zapisywany w tabeli wynikowej i prezentowany użytkownikowi.

Rys.7 Przycisk porównaj metody

Opis Algorytmów:

Algorytm TOPSIS (Technique for Order of Preference by Similarity to Ideal Solution)

Algorytm TOPSIS to popularna metoda analizy wielokryterialnej, która umożliwia porównanie alternatyw na podstawie ich odległości od punktu idealnego oraz punktu anty-idealnego. Idea algorytmu polega na założeniu, że optymalne rozwiązanie powinno być jak najbliżej punktu idealnego (reprezentującego najlepsze możliwe wartości dla wszystkich kryteriów) oraz jak najdalej od punktu anty-idealnego (reprezentującego najgorsze możliwe wartości).

Proces TOPSIS składa się z kilku etapów: normalizacji macierzy decyzyjnej, wyznaczenia punktów idealnego i anty-idealnego, obliczenia odległości każdej alternatywy od tych punktów oraz wyliczenia współczynnika bliskości do punktu idealnego. Alternatywy są następnie rangowane według wartości tego współczynnika.

TOPSIS jest intuicyjną metodą o stosunkowo niskiej złożoności obliczeniowej, co sprawia, że jest szeroko stosowana w praktyce. Główną zaletą algorytmu jest jego zdolność do uwzględnienia zarówno pozytywnych, jak i negatywnych aspektów alternatyw, co prowadzi do bardziej zbilansowanych wyników. Jednakże metoda ta zakłada liniowość preferencji i może być wrażliwa na sposób normalizacji danych, co w niektórych przypadkach może wpływać na rezultaty

```
Editor - /home/pawsooon/Documents/MATLAB/SWD_projekt/TOPSIS.m
       function ranking = TOPSIS(data_table, weights, criteria_types)
 2
           % data_table - macierz numeryczna alternatyw
           % weights - wektor wag
 3
 4
           % criteria_types - kryteria: 1 (maksymalizowane), -1 (minimalizowane)
 6
           [num_alternatives, num_criteria] = size(data_table);
 7
           % Normalizacja danych
 8
 9
           normalized_matrix = zeros(num_alternatives, num_criteria);
10
            for j = 1:num_criteria
                normalized_matrix(:, j) = data_table(:, j) / sqrt(sum(data_table(:, j).^2));
11
           end
12
13
           % Uwzglednienie wag
14
15
           weighted_matrix = normalized_matrix .* weights;
16
           % Wyznaczenie punktów idealnego i anty-idealnego
18
           ideal_solution = zeros(1, num_criteria);
           anti_ideal_solution = zeros(1, num_criteria);
19
20
            for j = 1:num_criteria
21
                if criteria_types(j) == 1
                    ideal_solution(j) = max(weighted_matrix(:, j));
23
                    anti_ideal_solution(j) = min(weighted_matrix(:, j));
24
                    ideal_solution(j) = min(weighted_matrix(:, j));
25
26
                    anti_ideal_solution(j) = max(weighted_matrix(:, j));
27
                end
28
            end
29
           % Wyznaczenie odległości od punktu idealnego i anty-idealnego
30
           distances_to_ideal = sqrt(sum((weighted_matrix - ideal_solution).^2, 2)|);
31
32
           distances_to_anti_ideal = sqrt(sum((weighted_matrix - anti_ideal_solution).^2, 2));
33
34
35
          % Obliczenie współczynnika bliskości
          closeness_coefficient = distances_to_anti_ideal ./ (distances_to_ideal + distances_to_anti_ideal);
36
37
          % Ranking alternatyw (od najlepszej do najgorszej)
38
             sorted_indices] = sort(closeness_coefficient,
39
          ranking = sorted_indices;
40
```

Rys.7 Algorytm TOPSIS

Algorytm TOPSIS GT (TOPSIS with Group Technique)

TOPSIS GT jest rozszerzeniem klasycznego algorytmu TOPSIS, w którym uwzględniono grupowe podejmowanie decyzji. Metoda ta zakłada, że decyzje są podejmowane przez wielu ekspertów, z których każdy może mieć własne preferencje oraz przypisane wagi do kryteriów. W TOPSIS GT wagi kryteriów oraz oceny alternatyw są agregowane w celu uzyskania jednej, wspólnej macierzy decyzyjnej, co umożliwia ocenę alternatyw z uwzględnieniem opinii wielu decydentów.

Proces analizy przebiega podobnie jak w klasycznym TOPSIS: najpierw normalizowana jest macierz decyzyjna, a następnie wyznaczane są punkty idealny i anty-idealny. Kolejno obliczane są odległości alternatyw od tych punktów oraz współczynniki bliskości. Jednakże w TOPSIS GT dodatkowo uwzględnia się metody agregacji preferencji grupowych, takie jak średnia ważona czy mediany ocen.

TOPSIS GT pozwala na bardziej realistyczne modelowanie procesów decyzyjnych, w których uczestniczy wielu interesariuszy. Zaletą tej metody jest jej elastyczność oraz zdolność do uwzględnienia różnorodności opinii, jednak może ona być bardziej czasochłonna i wrażliwa na sposób agregacji wag oraz ocen.

```
GUI.m × TOPSIS.m × Topsis_GT.m × rsm.m × MREF.m × SP_CS.m × +
       function [ranking, dist_positive] = Topsis_GT(data, weights, types, dec_weights)
          % Topsis_GT: rozszerzenie klasycznej metody TOPSIS uwzględniający proces grupowego podejmowania decyzji
          % weights: wektor n-elementowy z wagami kryteriów
          % types: wektor n-elementowy określający typ kryterium (1 = maksymalizujące, -1 = minimalizujące).
          % dec_weights: wektor d-elementowy z wagami decydentów
6
          [m, n, d] = size(data); % Rozmiar danych: alternatywy, kryteria, decydenci
7
8
          % Krok 1: Agregacja ocen decydentów
9
          aggregated_data = zeros(m, n); % Inicjalizacja macierzy zsumowanych ocen
          for k = 1:d
10
11
              aggregated_data = aggregated_data + data(:, :, k) * dec_weights(k);
12
13
14
          % Krok 2: Normalizacja macierzy decyzyjnej
15
          norm_data = aggregated_data ./ sqrt(sum(aggregated_data.^2));
16
17
          % Krok 3: Ważona macierz normalizowana
18
          weighted_data = norm_data .* weights;
19
20
          % Krok 4: Wyznaczenie ideałów pozytywnego i negatywnego
          21
22
          ideal_negative = min(weighted_data .* (types == 1), [], 1) -
23
                          max(weighted_data .* (types == -1), [], 1);
24
25
26
          % Krok 5: Obliczenie odległości od ideałów
27
          dist_positive = sqrt(sum((weighted_data - ideal_positive).^2, 2));
28
          dist_negative = sqrt(sum((weighted_data - ideal_negative).^2, 2));
29
30
          % Krok 6: Wyznaczenie miary bliskości do ideału pozytywnego
31
          closeness = dist_negative ./ (dist_positive + dist_negative);
32
33
          % Krok 7: Tworzenie rankingu
          [~, ranking] = sort(closeness, 'descend');
```

Rvs.8 Algorytm TOPSIS GT

Algorytm RSM (Reference Set Method)

Algorytm RSM opiera się na koncepcji zbioru referencyjnego, który definiuje zbior punktów reprezentujących preferowane kombinacje wartości kryteriów. Metoda ta zakłada, że punkty referencyjne są określone przez decydenta lub wyznaczone automatycznie na podstawie danych wejściowych. Głównym celem algorytmu jest zidentyfikowanie alternatyw znajdujących się najbliżej zbioru referencyjnego.

RSM działa w kilku etapach: wyznaczenia zbioru referencyjnego, normalizacji danych, obliczenia odległości alternatyw od punktów referencyjnych oraz rankingu alternatyw na podstawie minimalnych odległości. Proces ten pozwala na uwzględnienie indywidualnych preferencji decydenta, co czyni algorytm bardziej elastycznym.

Główną zaletą RSM jest zdolność do dostosowania analizy do specyficznych preferencji decydenta, co umożliwia bardziej precyzyjne podejmowanie decyzji. Jednak metoda ta może wymagać dodatkowego nakładu pracy na określenie zbioru referencyjnego oraz może być mniej skuteczna w sytuacjach, gdy preferencje są niejasne lub trudne do zdefiniowania.

```
Editor - /home/pawsooon/Documents/MATLAB/SWD_projekt/rsm.m
 1 🗐
                                                    lambda)
       function ranking = rsm(data_table, weights,
 2
       % RSM - Reference Set Method
           data_table - tabela z danymi (pierwsza kolumna - nazwy, reszta - kryteria numeryczne)
 3
           weights - wektor wag dla każdego kryterium
 4
           lambda - współczynnik równoważący odległości od punktu idealnego i antylidealnego
 5
 6
 7
           % Wyciągnięcie danych numerycznych (bez pierwszej kolumny z nazwami)
 8
           numerical_data = data_table{:, 2:end};
 9
10
           % Normalizacja danych
           min_values = min(numerical_data, [], 1);
11
           max_values = max(numerical_data, [], 1);
12
           normalized_data = (numerical_data - min_values) ./ (max_values - min_values);
13
14
           % Dodanie wag do znormalizowanych danych
15
16
           weighted_data = normalized_data .* weights;
17
18
           % Wyznaczenie punktów idealnych i antyidealnych
19
           ideal_point = max(weighted_data, [], 1);
20
           anti_ideal_point = min(weighted_data, [], 1);
21
22
           % Obliczenie odległości od punktów idealnego i antyidealnego
23
           dist_to_ideal = sqrt(sum((weighted_data - ideal_point).^2, 2));
24
           dist_to_anti_ideal = sqrt(sum((weighted_data - anti_ideal_point).^2, 2));
25
26
           % Wyliczenie ostatecznych skoringów
27
           final_scores = lambda * dist_to_anti_ideal - (1 - lambda) * dist_to_ideal;
28
29
           % Uporządkowanie wyników i wyznaczenie rankingu
30
           [~, ranking_indices] = sort(final_scores, 'descend');
31
           ranking = data_table{ranking_indices, 1}; % Nazwy alternatyw
       end
32
```

Rys.9 Algorytm RSM

Algorytm MREF (Multi-Criteria Refference Point Approach)

MREF jest zaawansowaną metodą wielokryterialnej analizy decyzji, która rozbudowuje koncepcję punktów referencyjnych, wprowadzając wiele punktów odniesienia reprezentujących różne aspekty preferencji decydenta. Każdy z punktów referencyjnych może odpowiadać innym scenariuszom decyzyjnym lub alternatywnym podejściom do oceny.

W MREF obliczane są odległości alternatyw od każdego z punktów referencyjnych, a następnie wyniki są agregowane w celu uzyskania globalnego rankingu alternatyw.

Zaletą MREF jest jego wszechstronność oraz zdolność do uwzględnienia różnorodnych preferencji i scenariuszy decyzyjnych. Metoda ta pozwala na bardziej kompleksową analizę, jednak może być bardziej czasochłonna i wymagać większych zasobów obliczeniowych w porównaniu z prostszymi metodami.

```
x Topsis GT.m x MREF.m x Topsis.m x Topsis.m
                                   % types - typy kryteriów (1 = maksymalizuja, -1 = minimali
% ranking - ranking alternatyw od najlepszej do najgorszej
                                    % Sprawdzanie poprawności danych wejściowych
   8 9 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 22 4 25 26 27 28 29 30 31  35 36 7 38 39 41 1 2 42 44 45 46 46
                                  if size(data, 2) ~= length(weights) || length(weights) ~= length(types)
error('Rozmiar wag i typów kryteriów musi być zgodny z liczbą kolumh w macierzy danych.');
                                   % Punkty referencyjne (domyślnie: minimum, maksimum, mediany w każdej kolumnie)
                                   references = [min(data); max(data); median(data)];
                                         Normalizacja kryteriów
                                  [normalized, normalized refl = normalize criteria(data, types, references);
                                  % Obliczanie odległości Czebyszewa
distances = Czebyszew(normalized, normalized_ref);
                                   % Minimalna odległość względem dowolnego punktu referencyjnego
                                   min_distances = min(distances, [], 2);
                                  % Ranking alternatyw (od najlepszej do najgorszej)
[~, ranking_indices] = sort(min_distances);
                                   % Zwracanie wynikowego rankingu
ranking = ranking_indices;
                       function [normalized, normalized_ref] = normalize_criteria(alternatives, criteria, references)
% Normalizacja kryteriów dla alternatyw i punktów referencyjnych
% alternatives - macierz alternatyw
                                  % criteria - typy kryteriów (-1 - min, 1 - max)
% references - punkty referencyjne
                                  normalized = zeros(size(alternatives));
                                   normalized_ref = zeros(size(references));
                                   for i = 1:length(criteria)
                                              1 = 1:length(criteria)
if criteria(i) == -1 % Minimalizacja
    normalized(:, i) = (alternatives(:, i) - min(alternatives(:, i))) / (max(alternatives(:, i)) - min(alternatives(:, i));
    normalized_ref(:, i) = (references(:, i) - min(alternatives(:, i))) / (max(alternatives(:, i)) - min(alternatives(:, i));
elseif criteria(i) == 1 % Maksymalizacja
    normalized(:, i) = (max(alternatives(:, i)) - alternatives(:, i)) / (max(alternatives(:, i)) - min(alternatives(:, i));
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
64
66
67
66
67
68
                                                          normalized ref(:, i) = (max(alternatives(:, i)) - references(:, i)) / (max(alternatives(:, i)) - min(alternatives(:, i)));
                                               else
                                                           error('Nieprawidłowy typ kryterium. Użyj 0 (minimalizacja) lub 1 (maksymalizacja).');
                       function distances = Czebyszew(normalized, normalized_ref)
% Obliczanie odległości Czebyszewa
% normalized - znormalizowane alternatywy
% normalized_ref - znormalizowane punkty referencyjne
                                   num_alternatives = size(normalized, 1);
num_references = size(normalized_ref, 1);
                                   distances = zeros(num_alternatives, num_references);
                                   for i = 1:num_alternatives
    for j = 1:num_references
        distances(i, j) = max(abs(normalized(i, :) - normalized_ref(j, :)));
                                               end
                                   end
```

Rys.10 Algorytm MREF

Algorytm SP-CS (Set Partitioning with Constraint Satisfaction)

SP-CS jest zaawansowanym algorytmem wielokryterialnej analizy decyzyjnej, który łączy metody podziału zbiorów (set partitioning) z technikami satysfakcji ograniczeń (constraint satisfaction). Głównym celem algorytmu jest znalezienie optymalnego podziału alternatyw na zbiory niedominowane przy jednoczesnym spełnieniu określonych ograniczeń.

Proces SP-CS obejmuje identyfikację ograniczeń decyzyjnych, modelowanie problemu jako zadania optymalizacyjnego oraz iteracyjne rozwiązywanie problemu przy użyciu zaawansowanych metod matematycznych, takich jak programowanie liniowe czy algorytmy heurystyczne. Algorytm pozwala na uwzględnienie złożonych zależności między kryteriami oraz preferencji decydenta.

SP-CS wyróżnia się zdolnością do rozwiązywania bardzo skomplikowanych problemów decyzyjnych, co czyni go szczególnie przydatnym w sytuacjach wymagających uwzględnienia wielu ograniczeń. Jego główną wadą jest jednak wysoka złożoność obliczeniowa, co może ograniczać jego zastosowanie w przypadku bardzo dużych zbiorów danych.

```
Editor - /home/pawsooon/Documents/MATLAB/SWD_projekt/SP_CS.m
                                              SP_CS.m ×
          Topsis GT.m × MREF.m
                           × TOPSIS.m
       function ranking = SP_CS(data_table, weights, data_criterium)
 1 -
 2 🗀
           % data_table - dane (macierz numeryczna)
 3
           % weights - wektor wag
 4
           % data_criterium - kryterium (1 = maksymalizuja, -1 = minimalizuja)
 5
           % Dane są już w formie macierzy numerycznej
 6
 7
           numerical_data = data_table;
 8
 9
           [rows, cols] = size(numerical_data);
           normalizedMatrix = zeros(rows, cols);
10
11
           for j = 1:cols
12 🗀
13
                if data_criterium(j) == 1
14
                    % Benefit criteria
                    maxValue = max(numerical_data(:, j));
15
                    normalizedMatrix(:, j) = numerical_data(:, j) / maxValue;
16
17
               else
                    % Cost criteria
18
19
                    minValue = min(numerical_data(:, j));
                    normalizedMatrix(:, j) = minValue ./ numerical_data(:, j);
20
21
                end
           end
22
23
           % Uwzględnienie wag
24
25
           normalizedMatrix = normalizedMatrix * weights';
26
27
           % Status quo i aspiracje
           status_quo = min(normalizedMatrix, [], 1); % Najgorsze wartości
28
           aspiration = max(normalizedMatrix, [], 1); % Najlepsze wartości
29
30
31
           % Konstrukcja krzywej szkieletowej
32
           num_points = 100; % Liczba punktów na krzywej
33
           if size(status_quo, 2) == 1
```

```
34
               % Jeśli mamy tylko jedno kryterium
35
               gamma = linspace(status_quo(1), aspiration(1), num_points)';
36
           else
37
               % Dla wielu kryteriów
               gamma = [linspace(status_quo(1), aspiration(1), num_points)',
38
39
                        linspace(status_quo(2), aspiration(2), num_points)'];
40
41
42
           % Obliczanie funkcji skoringowej
43
           scores = zeros(rows, 1);
44
           for i = 1:rows
45
               point = normalizedMatrix(i, :);
               distances = max(abs(gamma - point), [], 2); % Metryka Czebyszewa
46
               [min_distance, idx] = min(distances);
47
               t = idx / num_points; % Parametr krzywej
48
49
               scores(i) = min_distance + t; % Skoring
50
           end
51
           % Ranking alternatyw
52
           [~, ranking] = sort(scores, 'descend');
53
54
```

Rys.11 Algorytm SP-CS

Zbiory Danych

Dla aplikacji stworzono zbiory danych, które odwzorowują realne problemy decyzyjne, umożliwiając analizę wielokryterialną w różnych kontekstach. Dane te zostały zaprojektowane w sposób, który odzwierciedla typowe wyzwania podejmowania decyzji w codziennych sytuacjach. Dzięki temu aplikacja może być testowana na przykładach zbliżonych do rzeczywistych, co pozwala na ocenę jej skuteczności i wszechstronności w rozwiązywaniu problemów praktycznych

Plik **data_cars** zawiera informacje o samochodach, które mogą być analizowane pod kątem różnych kryteriów decyzyjnych. Znajduje się tam lista modeli samochodów wraz z ich cechami, takimi jak cena, spalanie, liczba koni mechanicznych, rok produkcji oraz przebieg. Te dane stanowią alternatywy, które mogą być oceniane i porównywane.

Plik **data_footbalers** to zbiór danych, który dotyczy piłkarzy i ich atrybutów związanych z grą. Pierwszy arkusz zawiera informacje o graczach, takie jak ich tempo, strzały, podania, drybling, obrona, siła fizyczna oraz wartość rynkowa. Są to dane wejściowe, które mogą być oceniane w procesie analizy.

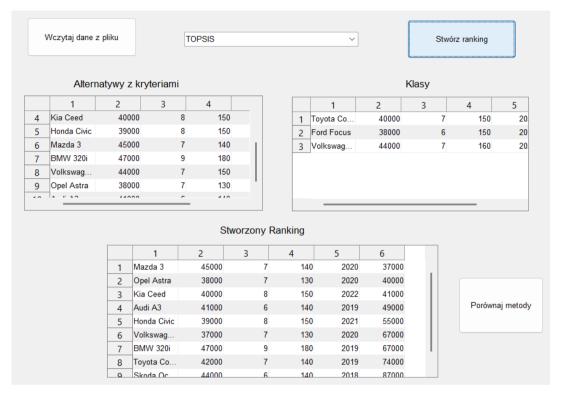
Zbiór danych **data_phones** w zawiera informacje o telefonach i ich specyfikacjach. Dla każdego modelu telefonu podano następujące cechy: cena, pojemność baterii, wielkość ekranu (w calach), ilość pamięci RAM oraz rozdzielczość aparatu (w megapikselach).

Zbiór danych **data_gym** zawiera informacje o siłowniach, które są oceniane na podstawie kilku kryteriów. Dla każdej siłowni podano jej odległość (w kilometrach), wielkość (w metrach kwadratowych), gęstość ruchu (liczba osób na 5 m²) oraz cenę miesięcznego abonamentu (w złotych). Dane te mogą służyć do analizy porównawczej siłowni w celu wyboru najodpowiedniejszej oferty.

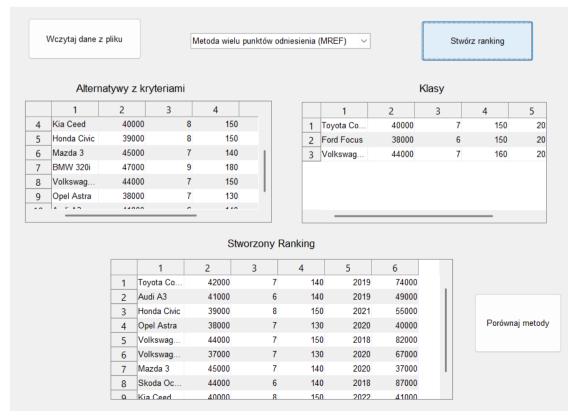
Badanie i Porównywanie Metod:

Po zaimplementowaniu algorytmów oraz interfejsu użytkownika przystąpiono do głównej części zadania, którą było porównanie metod.

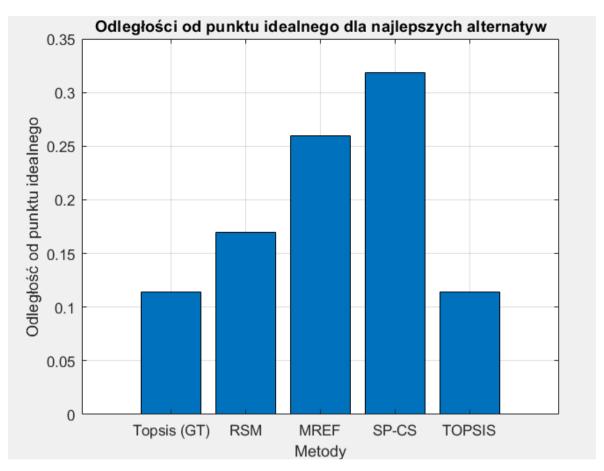
Zbiór danych dotyczących samochodów, poniżej przedstawiono wyniki dla metod **MREF oraz TOPSIS**:

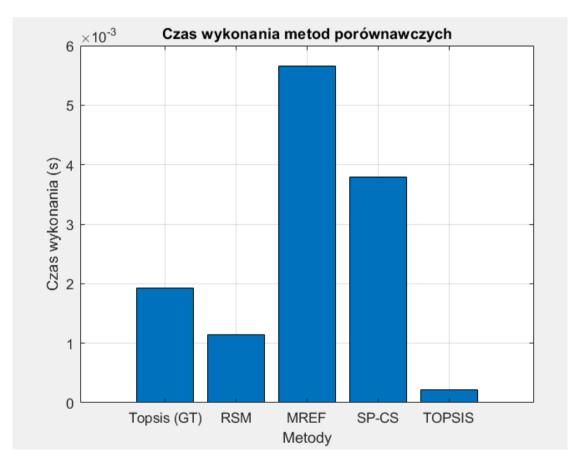
Rys.12 Wyniki wyboru samochodu metodą TOPSIS

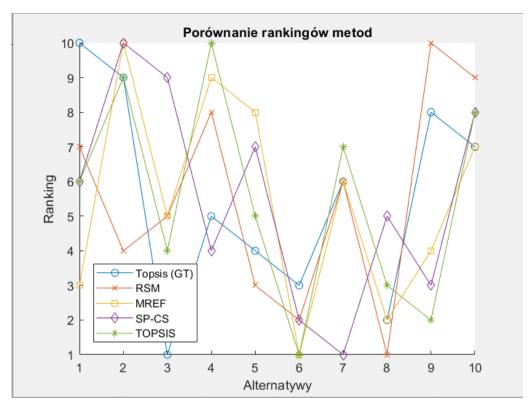
Rys.13 Wyniki wyboru samochodu metodą MREF

Rys.14 Wybór samochodu odległość od najlepszych alternatyw

Rys.15 Wybór samochodu czas wykonywania metod

Rys.16 Wybór samochodu rankingi metod

Wykresy przedstawiają wyniki działania programu, który implementuje różne algorytmy wielokryterialnej analizy decyzyjnej, takie jak TOPSIS, MREF, SP-CS, czy Topsis (GT). Pierwszy wykres pokazuje odległości od punktu idealnego dla najlepszej alternatywy wyznaczonej przez każdą z metod. Najmniejszą odległość osiągnęły algorytmy Topsis (GT) i klasyczny TOPSIS, co świadczy o ich wysokiej precyzji w identyfikacji najlepszej alternatywy w odniesieniu do punktu wzorcowego. Z kolei metoda SP-CS osiągnęła najwyższą odległość, co może wskazywać na jej większe rozbieżności w optymalizacji.

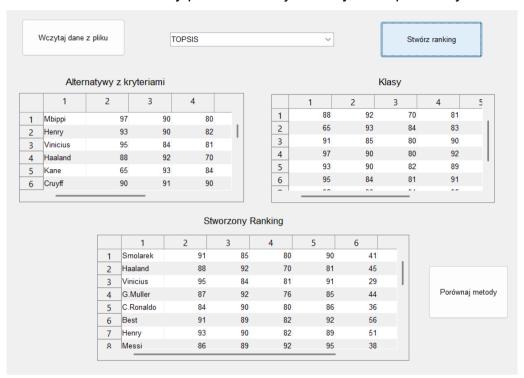
Drugi wykres porównuje czas wykonania poszczególnych algorytmów. Najbardziej czasochłonny okazał się algorytm MREF, co sugeruje jego większą złożoność obliczeniową. Metody SP-CS również wymagały stosunkowo dużo czasu. Z drugiej strony, Topsis (GT) i klasyczny TOPSIS charakteryzowały się najszybszym działaniem, co czyni je bardziej efektywnymi pod względem wydajności.

Trzeci wykres prezentuje porównanie rankingów alternatyw wygenerowanych przez różne algorytmy. Widać, że choć niektóre metody, jak Topsis (GT) i klasyczny TOPSIS, generują podobne wyniki, to inne, takie jak SP-CS czy MREF, wprowadzają większe rozbieżności w swoich rankingach. Świadczy to o różnicach w sposobie przetwarzania kryteriów i wag przez te algorytmy.

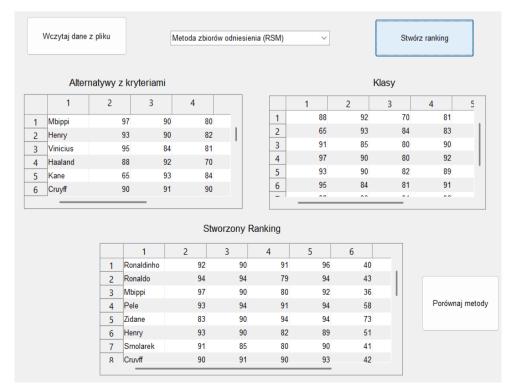
Analiza tych wykresów pozwala stwierdzić, że Topsis (GT) i klasyczny TOPSIS wyróżniają się zarówno pod względem szybkości działania, jak i dokładności, co czyni je bardzo praktycznym wyborem w zastosowaniach wymagających szybkich i precyzyjnych decyzji. MREF, mimo większej złożoności i czasu obliczeń, może być przydatny w bardziej specyficznych

przypadkach, gdzie dokładność ma nadrzędne znaczenie. SP-CS, choć bardziej czasochłonny, może wprowadzać ciekawe perspektywy przy ocenie alternatyw, ale jego zastosowanie może być ograniczone przez większe odległości od punktu idealnego. Każdy z algorytmów oferuje różne zalety w zależności od priorytetów i kontekstu decyzji.

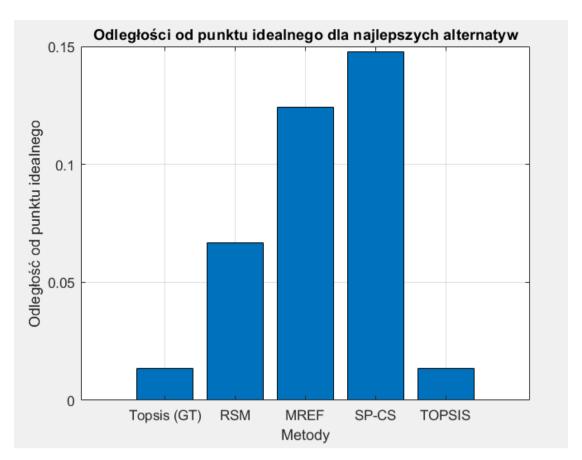
Poniżej przedstawiono wyniki dla metod **RSM oraz TOPSIS**. Zbiór danych dotyczących piłkarzy. Dokonano również analizy porównawczej ze wszystkimi pozostałymi metodami.

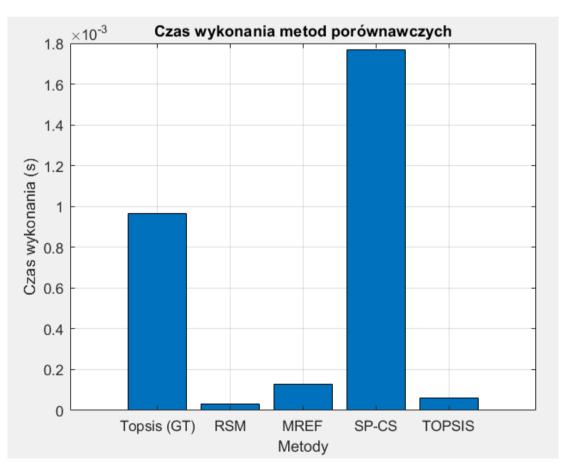
Rys.17 Wybór piłkarza do drużyny metodą TOPSIS

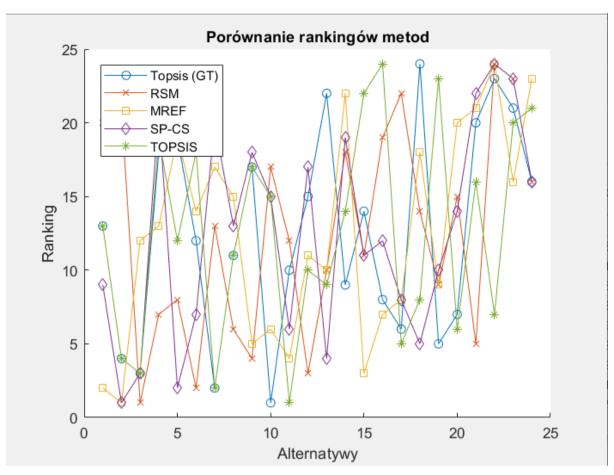
Rys.18 Wybór piłkarza do drużyny metodą RSM

Rys.19 Wybór piłkarza odleglość od najlepszych alternatyw

Rys.20 Wybór piłkarza czas wykonywania metod

Rys.21 Wybór piłkarza rankingi metod

Porównanie algorytmów na zbiorze danych piłkarzy, w szczególności TOPSIS i RSM, wykazuje różnice zarówno w wynikowych rankingach, jak i podejściu do oceny alternatyw.

Metoda TOPSIS klasyfikuje piłkarzy na podstawie odległości od punktu idealnego i antyidealnego, dzięki czemu uzyskane wyniki odzwierciedlają kompromis między różnymi
kryteriami. W rankingu TOPSIS, na pierwszych miejscach pojawiają się gracze tacy jak
Smolarek, Haaland i Vinicius. Jest to spójne z ich wysokimi wynikami w kluczowych
atrybutach, takich jak tempo i strzały, które mają duże znaczenie dla ogólnej oceny. TOPSIS
charakteryzuje się szybkim czasem działania i jasnym sposobem ustalania hierarchii, co czyni
go praktycznym rozwiązaniem w analizach.

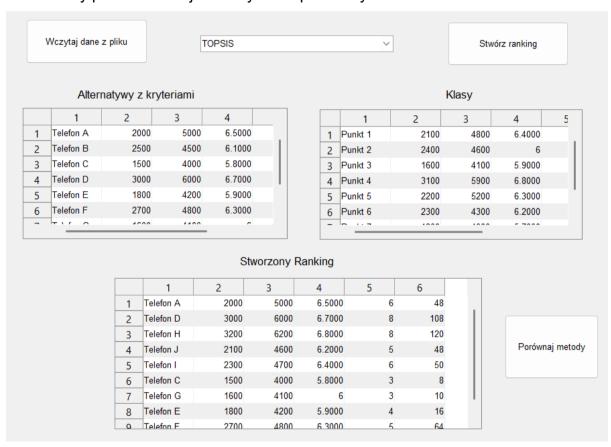
Z kolei metoda RSM opiera się na odniesieniach do zbioru wzorcowych punktów, co pozwala na bardziej złożoną ocenę alternatyw. W rankingu RSM na czołowych miejscach znajdują się Ronaldinho, Ronaldo i Mbippi, co wskazuje na uwzględnienie dodatkowych aspektów, które mogłyby być pominięte w prostszym podejściu TOPSIS. RSM uwzględnia różnorodne kryteria w bardziej dynamiczny sposób, co prowadzi do nieco innych wyników, choć kosztem większej złożoności obliczeń i dłuższego czasu wykonania.

Pozostałe metody, takie jak MREF i SP-CS, również generują różne rankingi, ale w porównaniu do TOPSIS i RSM wydają się mniej intuicyjne w interpretacji wyników. MREF klasyfikuje piłkarzy z większym naciskiem na odległości od wielu punktów odniesienia, co

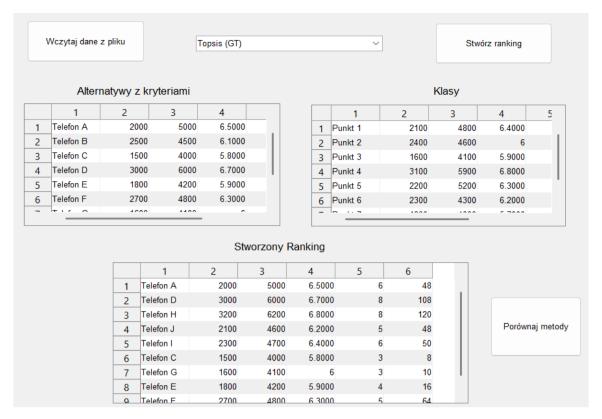
może prowadzić do bardziej niestabilnych wyników, podczas gdy SP-CS jest bardziej złożony, lecz często generuje rankingi mniej zgodne z oczekiwaniami użytkownika.

TOPSIS okazuje się bardziej przejrzystą i szybszą metodą, szczególnie w sytuacjach, gdzie priorytetem jest szybkość i prostota. RSM, choć bardziej czasochłonny, może dostarczyć bardziej zróżnicowaną ocenę, szczególnie jeśli dane alternatywy mają nietypowe rozkłady cech. Wybór odpowiedniej metody powinien być uzależniony od specyfiki problemu i dostępnego czasu na analizę.

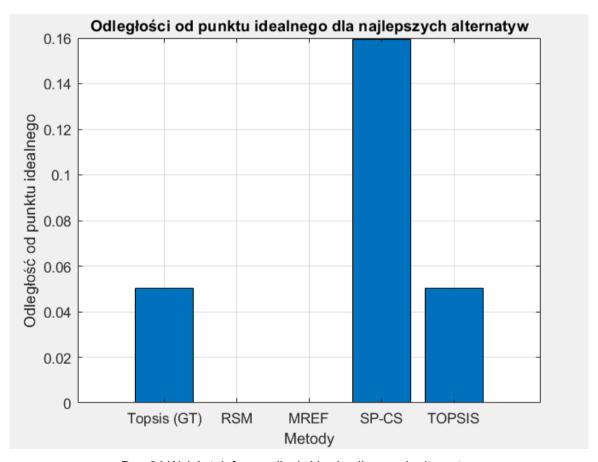
Wyniki dla metod **TOPSIS_GT oraz TOPSIS**. Zbiór danych dotyczący telefonów. Dokonano również analizy porównawczej ze wszystkimi pozostałymi metodami.

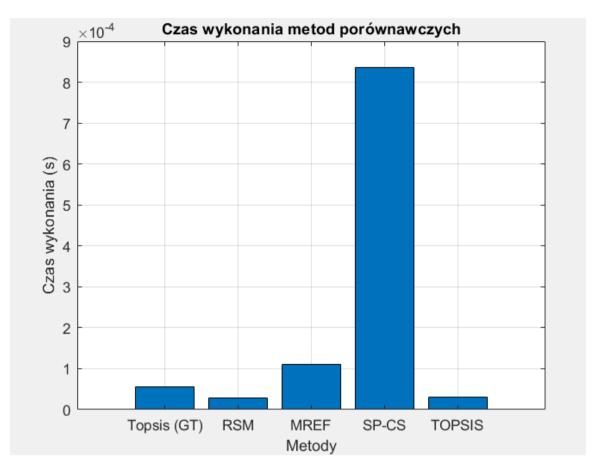
Rys.22 Wybór telefonu metodą TOPSIS

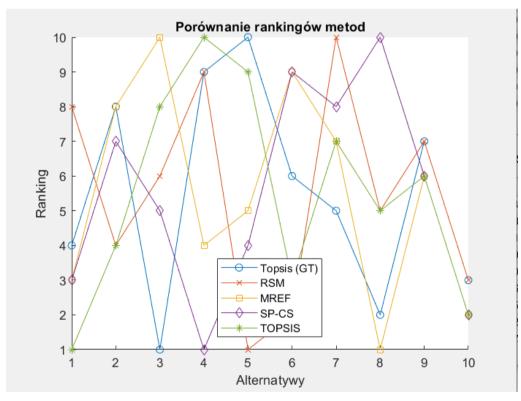
Rys.23 Wybór telefonu metodą TOPSIS_GT

Rys.24 Wybór telefonu, odległość od najlepszych alternatyw

Rys.25 Wybór telefonu czas wykonywania metod

Rys.26 Wybór telefonu rankingi metod

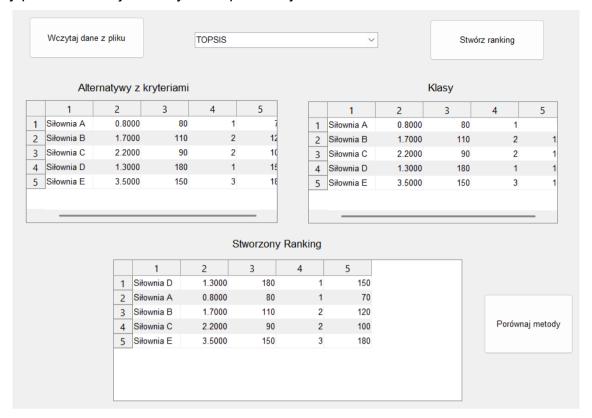
W zbiorze danych dotyczących telefonów zastosowano różne metody wielokryterialnej analizy decyzyjnej, w tym TOPSIS i Topsis (GT). Wyniki dla obu tych metod wskazują na podobne podejście do klasyfikacji, jednak różnice w ich działaniu są zauważalne zarówno w rankingu alternatyw, jak i w uzyskanych metrykach.

Metoda **TOPSIS** klasyfikuje telefony, wykorzystując standardowy algorytm oceny odległości od punktu idealnego i anty-idealnego. W wynikowym rankingu TOPSIS na pierwszym miejscu znalazł się Telefon A, a kolejne miejsca zajmują Telefony D, H i J. Algorytm preferuje alternatywy, które znajdują się najbliżej punktu idealnego na podstawie wszystkich kryteriów, takich jak cena, bateria, ekran czy RAM. Ranking wskazuje na wyraźny kompromis pomiędzy kryteriami minimalizacji i maksymalizacji, co czyni metodę przejrzystą w interpretacji.

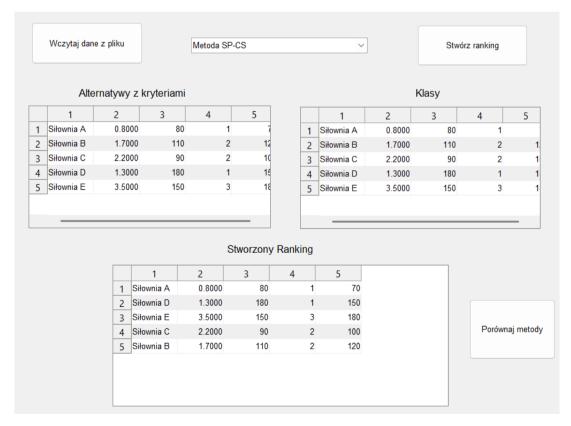
Z kolei **Topsis (GT)** działa w oparciu o dodatkowe modyfikacje względem klasycznego TOPSIS, co prowadzi do subtelnych różnic w wynikach. Choć Telefon A również znajduje się na szczycie rankingu, kolejność kolejnych alternatyw różni się w porównaniu do klasycznego TOPSIS. Na przykład, Telefon H znajduje się wyżej w Topsis (GT) niż w klasycznym TOPSIS. Może to wynikać z bardziej zaawansowanej normalizacji danych lub sposobu oceny odległości w Topsis (GT). W praktyce metoda ta może być bardziej adaptacyjna, ale również wymaga większej uwagi w interpretacji.

Wykresy przedstawiają również inne aspekty porównawcze metod. TOPSIS i Topsis (GT) osiągają podobne wyniki w zakresie odległości od punktu idealnego, co świadczy o ich skuteczności w optymalnym odwzorowywaniu decyzji. Wykres czasu wykonania pokazuje, że obie metody są bardzo szybkie i znacznie przewyższają w tym aspekcie bardziej złożone podejścia, takie jak SP-CS czy MREF. W porównaniu z innymi metodami, TOPSIS i Topsis (GT) pozostają wydajnymi i wszechstronnymi narzędziami do analizy wielokryterialnej.

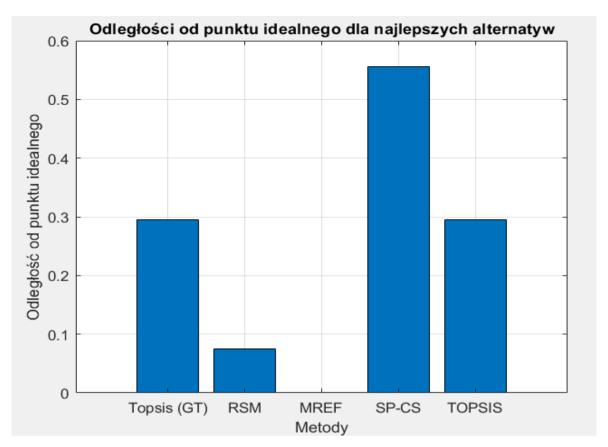
Wyniki dla metod **SP_CS oraz TOPSIS**. Zbiór danych dotyczący siłowni. Dokonano również analizy porównawczej ze wszystkimi pozostałymi metodami.

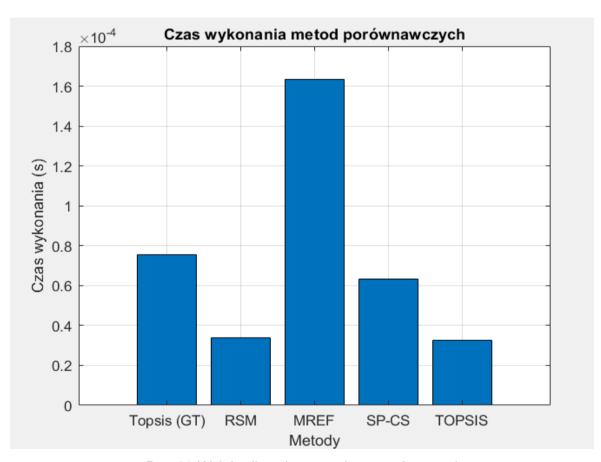
Rys.27 Wybór siłowni metodą TOPSIS

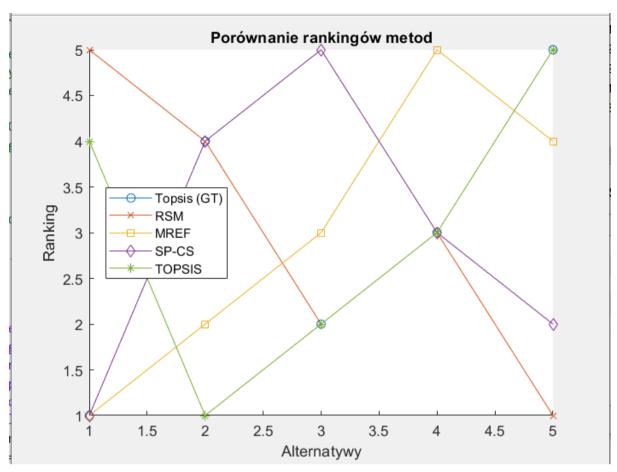
Rys.28 Wybór siłowni metodą SP-CP

Rys.29 Wybór siłowni, odległość od najlepszych alternatyw

Rys.30 Wybór siłowni czas wykonywania metod

Rys.31 Wybór siłowni rankingi metod

SP-CS generuje ranking, który na pierwszym miejscu plasuje Siłownię A, co wynika z większego nacisku na minimalizację odległości od punktu wzorcowego przy określonych kryteriach. TOPSIS, natomiast, umieszcza Siłownię D na pierwszym miejscu, co świadczy o jej lepszym balansie między maksymalizacją i minimalizacją kryteriów, takich jak wielkość czy cena.

Obie metody różnią się także w interpretacji punktu idealnego. SP-CS bardziej skupia się na konkretnych punktach odniesienia, co może prowadzić do wyższych odległości od punktu idealnego, jak pokazuje wykres odległości. TOPSIS natomiast generuje bardziej umiarkowane odległości, co świadczy o większej stabilności w podejmowaniu decyzji.

Pozostałe metody, takie jak Topsis (GT) i RSM, wprowadzają różnice w kolejności rankingów, przy czym RSM plasuje Siłownię C wyżej, co może wynikać z większego uwzględnienia specyfiki danych. MREF z kolei jest bardziej czasochłonny, ale w przypadku tego zbioru danych nie oferuje znaczących korzyści w jakości rankingu.

Pod względem czasu wykonania SP-CS jest bardziej czasochłonny od TOPSIS, co czyni tę drugą metodę bardziej wydajną w zastosowaniach praktycznych. Jednak wybór odpowiedniej metody zależy od priorytetów użytkownika – SP-CS może być przydatny, gdy specyficzne punkty odniesienia mają kluczowe znaczenie, natomiast

TOPSIS oferuje lepszy kompromis między prostotą, szybkością i jakością wyników. Pozostałe metody, takie jak Topsis (GT), również stanowią dobrą alternatywę, jeśli wymagane jest bardziej elastyczne podejście do danych.

Wnioski:

Przeprowadzone analizy porównawcze metod wielokryterialnej analizy decyzyjnej wykazały, że każda z metod ma swoje unikalne zalety i wady, a wybór odpowiedniej techniki zależy od specyfiki problemu oraz priorytetów decydenta. Metody TOPSIS i SP-CS różnią się w podejściu do oceny alternatyw. TOPSIS wykazuje większą stabilność w wynikach, generując bardziej zrównoważony ranking alternatyw dzięki efektywnemu kompromisowi pomiędzy kryteriami minimalizacji i maksymalizacji. Z kolei SP-CS bardziej skupia się na specyficznych punktach odniesienia, co czyni go bardziej elastycznym, ale również bardziej czasochłonnym.

Porównania wskazują, że TOPSIS i jego wariant TOPSIS_GT cechują się najwyższą szybkością obliczeń, co czyni je praktycznymi w zastosowaniach wymagających natychmiastowych decyzji. SP-CS, mimo swojej złożoności, może być przydatny w sytuacjach wymagających precyzyjnego uwzględnienia określonych ograniczeń. Metody takie jak MREF i RSM oferują większą elastyczność w modelowaniu preferencji decydenta, ale ich złożoność obliczeniowa i czas wykonania mogą ograniczać ich praktyczność w przypadku dużych zbiorów danych.

Wyniki analiz rankingowych pokazały, że metody klasyczne, takie jak TOPSIS, dobrze radzą sobie z wyważonymi kryteriami, natomiast SP-CS i RSM są bardziej odpowiednie, gdy priorytety decyzyjne wymagają szczególnej precyzji w uwzględnieniu punktów referencyjnych. Ogólnie rzecz biorąc, program umożliwia kompleksowe testowanie i porównywanie różnych metod analizy decyzyjnej, oferując użytkownikom elastyczne i intuicyjne narzędzie wspomagania decyzji w szerokim zakresie problemów praktycznych.